

nens forbandede pligt er jo at sige: Dit problem er, at du er blevet arbejdsløs, vær venlig at tilmelde dig formidlingen på nøjagtig samme måde som dem, der er i a-kasse, og få nøjagtig den samme behandling og den samme mulighed for at komme i arbejde. Sådan er det i dag, og sådan vil det også blive fremover; nu hedder det bare noget andet, men antallet af døre er det samme, bortset fra at man nu opbygger flere centre.

De har så fået navnene A, B og C, og det kunne man så umiddelbart tro havde noget at gøre med at gøre det letlæseligt. Vi husker jo alle sammen vores første skolebog, ABC-læsebogen, og den var sådan set også ret enkel. De fleste af os har da lært at læse og skrive og i hvert fald at forstå det meste af det, der blev sagt. Men man kunne jo også godt forestille sig – og det har jeg sådan lidt indtryk af – at A-, B- og C-centrene i lovforslagets forstand mere er inspireret af Halfdan Rasmussens finurlige leg med bogstaver. Det er meget finurligt, og man skal følge godt med for at kunne forstå pointerne. Undskyld til Halfdan Rasmussen, det var ikke for at trække ham ind i debatten. Men jeg tror mere, det er den finurlighed, der ligger i det.

Som sagt har jeg ikke under debatten oplevet argumenter for det her lovforslag, som set med erhvervslivets øjne eller den enkelte arbejdsløses øjne skulle få vedkommende til at sige: Yes, det her forbedrer mine muligheder. Det, vi kan se, er, at vi har 170.000 arbejdsløse. Det tal er ikke blevet nedbragt i den her regerings tid, og der ligger ikke noget i strukturforslaget, som skulle gøre, at det kommer længere ned.

Min pointe er, at det ikke er strukturen, der gør, at man får en bedre arbejdsmarkedspolitik. Det, der f.eks. kan ændre mulighederne for job-søgende og for erhvervslivet, er de politiske initiativer, der bliver taget, eksempelvis hvis man siger: Nu skal der sættes skub på jobtilskudsordningerne, uanset om det er korttidsledige, ja, så kan vi se, at det har den konsekvens, at antallet af langtidsledige stiger. Det er jo en helt konkret følge af et politisk initiativ. Det, at man laver en ny struktur, skaber hverken flere eller færre job.

Så er spørgsmålet: Hvis man skal lave en ny struktur, så skal der være et argument for at gøre det. Argumentet er ikke et hensyn til erhvervslivet. Høringssvarene viser helt tydeligt, at her er der ikke noget at hente. De er ikke særlig tilfredse med det, og hvorfor er de ikke det? Jo, fordi erhvervslivet ser Danmark som et nationalt arbejdsmarked, og jeg tror sådan set også, det er

ret klogt i sådan en globaliseret verden ikke at atomisere arbejdsmarkedet yderligere i Danmark, men netop sige: Vi har et nationalt arbejdsmarked, og derfor skal vi også have en statsligt forankret arbejdsmarkedspolitik, sådan at vi er sikre på, at man kan gribe ind politisk og skabe f.eks. forebyggelse af flaskehalsproblemer, efteruddannelse, videreuddannelse, kompetencegivende uddannelse. Det altafgørende for, at en stor del af dem, der i dag er arbejdsløse, kan få en jobmulighed, er jo, at de forbedrer deres kompetencer. Det løses ikke bedre ved, at man nu kommunaliserer arbejdsmarkedspolitikken, snarere tværtimod.

Kl. 16.40

Der kan så ske det, hvilket jeg godt kan forstå, at hvis man sidder i en kommune, er man mere fokuseret på – det skal man også være, men det kan ske på bekostning af selve arbejdsmarkedspolitikken – hvordan man kan hjælpe folk, som ud over arbejdsløshed har andre problemer. Det kan jeg godt forstå at man gør, for set med kommunens øjne er der også pludselig socialpolitik indblandet i det. Men jeg er ikke sikker på, at det er noget, der samlet set gavner arbejdsmarkedet.

Man kan så også sige: Hvad er det for nogle erfaringer, vi har med den kommunale jobaktivering? Er de positive? Ja, nogle steder kan man givetvis finde gode, positive eksempler, her i hovedstaden har man lavet meget godt, men generelt er det billede, vi ser af den kommunale aktiveringspolitik, jo ikke noget, som får roser ret mange steder, ej heller af regeringen, som jo godt kan se, at den form for kommunal aktiveringspolitik, vi har været vidne til, ikke er noget, som er værd at skrive hjem om.

Så set med SF's øjne kan man sige, at de foranklinger, der gerne skulle ligge i det, når man laver en ny struktur, fortoner sig i tågerne. Og så er spørgsmålet: Jamen er det så det rigtige tidspunkt at gøre det på? Og der synes jeg, den radikale ordfører har fat i en pointe: Fordi man laver en kommunal strukturreform, er der jo ikke umiddelbar logik i, at man så også skal ændre arbejdsmarkedspolitikken, altså strukturen på arbejdsmarkedet. Det er der ikke noget, der umiddelbart logisk tilsiger, og hvis man ser på høringssvarene, er der heller ikke noget, der tyder på, at hverken, jeg havde nær sagt A- og B-siden – for nu at blive i bogstavverdenen – på arbejdsmarkedet synes, at det er den rigtige vej at gå.

Der er også nogle andre betænkkeligheder ved lovforslaget, som jeg godt lige vil nævne – det